

på – det her er jo ikke bare et folkeskoleproblem; det er da også et problem i gymnasiet, på handelsskoler og tekniske skoler – for mit forslag til vedtagelse går jo ud på, at man inden for de givne rammer skal få mere ud af det.

Det er jo let nok at sige, at vi skal bruge 350 mio. kr. mere, som vi ikke rigtig kan bruge til helhedsskolen og en stor tak til Kristeligt Folkeparti, fordi man har stoppet det – jeg tror, at det især er dem – og så kan man måske bruge dem andre steder. Jamen det er fint, og forhåbentlig giver flere midler bedre undervisning og flere kundskaber og mere interesse og uddannelse. Men inden for de givne rammer er det i hvert fald mit indtryk, at det er fuldstændig uacceptabelt, hvor lidt ungerne lærer. Der må kunne gøres noget. Det er det, mit forslag til vedtagelse går på.

(Kort bemærkning).

Helga Moos (V):

Hr. Frank Dahlgaard må ikke et øjeblik være i tvivl om, at vi går ind for optimering.

Så har jeg et helt konkret spørgsmål til hr. Frank Dahlgaard: Hvornår var genforeningsdagen?

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Jeg synes, det er at snakke udenom, men jeg er da glad for, at fru Helga Moos siger, at vi skal have mere for de samme penge, at der også er brug for det, og at der egentlig også er brug for en undersøgelse af det, men fru Helga Moos og hendes parti har altså været så uheldige at fedte sig ind i et folkeskoleforlig, og det er man bundet af.

Genforeningsdagen? Det var genforeningen med Sønderjylland – den del, vi fik tilbage – og det var i 1920, jeg mener, at det var den 5. juni 1920, og der var en hvid hest og alt det der; det er vist sådan nogenlunde rigtigt.

Brian Mikkelsen (KF):

Det er et glimrende initiativ, hr. Frank Dahlgaard her har taget.

Sagen er jo den, at den danske folkeskole ikke kun har til opgave at bibringe eleverne en grundlæggende uddannelse; folkeskolen skal også være alment dannende. Folkeskolens elever, vores børn, skal jo i skolen lære at kende forskel på godt og ondt, på forkert og rigtigt, de skal lære tolerance, og de skal vide, hvad der er god opførsel, og hvad der ikke er. Det er folke-

skolens opgave sammen med forældrene at lære dem de her ting.

Forudsætningen for, at man kan begå sig i vores samfund, er jo, at man har en grundlæggende viden, et fundament, som man kan bygge videre på som et selvstændigt individ. Og det betyder, at borgerne skal vide, hvad det er, der foregår i vores samfund, at der er et solidt fundament af viden, hvorpå man kan danne sin egen opfattelse og danne sine egne holdninger til, hvad det er, der foregår omkring en.

Det fundament får man altså kun ved at lære de grundlæggende fag i skolen, de fag her, som hr. Frank Dahlgaard nævner; og derfor er det af overordentlig stor betydning, at folkeskolen giver eleverne kendskab til vores baggrund som danskere; det vil sige til vores lands historie og vores rødder.

I dag er situationen jo den, at unges kendskab til dansk, historie, geografi, litteratur er så mangelfuld, at man næsten, næsten kan tale om en generation af kulturelle analfabeter. Det er jo situationen. Hvis man kommer ud på en skole i dag, har eleverne ikke et elementært kendskab til historien, og det betyder, at de ikke kan begå sig i vores samfund. Hvis vi ikke har den viden om, hvorfor vi f.eks. blev besat i 1940, hvorfor vi agerede, som vi gjorde, så kan det jo risikere at gentage sig.

Hvad var det, der skete igennem hele 1970'erne herhjemme, hvor i hvert fald en del af de venstreorienterede intellektuelle lagde sig ned på ryggen med hensyn til, hvad der foregik i Maos Kina, i Vietnam efter 1975, i Cambodja osv., osv? Alle de ting skal vi jo lære af.

Sagen er jo den, at efter 1968 så blev udenadslæren lagt for had, og det blev mere eller mindre helt urimeligt betragtet som sort skole, at man tilegnede sig paratviden og overblik i historie, geografi, litteratur og kristendoms-kundskab. Noget af det allerværste, der skete i 1970, var, at det blev lagt for had, at at man blev ved med at give det et prædikat og en titel af en sort skole, blot fordi de ville lære noget, og fordi man ville give eleverne en fundamental viden på nogle områder, som betyder, at de kunne begå sig i dette her hektiske, globalistiske velfærdssamfund, vi lever i.

Resultatet er så på grund af mangelfuld politik på det her område i mange, mange år, at de unge i dag har ringe kendskab til vores lands historie, at få stifter bekendtskab med ældre kunst og litteratur, at kun få er fortrolige med tekster og melodier til selv de mest almindelige